

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 14.2.2008
KOM(2008) 77 endelig

ANDEN RAPPORT FRA KOMMISSIONEN

**Gennemførelse af konventionen om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers
finansielle interesser og dens protokoller**

Konventionens artikel 10

{SEK(2008) 188}

ANDEN RAPPORT FRA KOMMISSIONEN

Gennemførelse af konventionen om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser og dens protokoller

1. FORMÅLET MED RAPPORTEN

Den 25. oktober 2004 vedtog Kommissionen en rapport om medlemsstaternes gennemførelse af konventionen om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser og dens protokoller¹. Denne rapport gjorde status over, hvordan medlemsstaterne (EU-15) havde opfyldt de forpligtelser, de var blevet pålagt i henhold til BFI-konventionen², den første protokol³, protokollen om EF-Domstolen⁴ og den anden protokol⁵ ("BFI-instrumenterne").

I den første rapport blev det bebudet, at Kommissionen agtede at forelægge en opfølgingsrapport om gennemførelsen i hele EU bestående af 27 medlemsstater. Selv om ratificeringen endnu ikke er afsluttet, hverken i EU-15 eller i de medlemsstater, der blev medlemmer af EU den 1. maj 2004 eller den 1. januar 2007, er det Kommissionens opfattelse, at nu, hvor der er gået ti år siden underskrivelsen af den anden protokol og tre år efter udvidelsen i 2004, er tiden kommet til at se med nye øjne på de nationale gennemførelsesforanstaltninger og overveje BFI-instrumenternes virkning.

Formålet med denne rapport og i endnu højere grad det ledsagende arbejdsrapport fra Kommissionens tjenestegrene er at gøre status over de fremskridt, der er gjort i retning af en objektiv og ensartet beskyttelse af EF's finansielle interesser i EU som helhed. Rapporten ser på den aktuelle situation med hensyn til gennemførelsen af BFI-instrumenterne i lovgivningen i EU-15 på baggrund af konklusionerne i den første rapport og desuden på den lovgivningsmæssige situation i de andre medlemsstater, uanset om de har ratificeret BFI-instrumenterne eller ej.

2. VURDERING AF DE NATIONALE GENNEMFØRELSESFORANSTALTNINGER I DE MEDLEMSSTATER, DER HAR RATIFICERET BFI-INSTRUMENTERNE

Denne vurdering er begrænset til de medlemsstater, der har ratificeret de relevante BFI-instrumenter, og fokuserer kun på dem, hvor der er konstateret mangler.

---

¹ KOM(2004) 709 endelig af 25.10.2004.

² Konventionen om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser, EFT C 316 af 27.11.1995, s. 49.

³ Protokol til konventionen om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser, EFT C 313 af 23.10.1996, s. 2.

⁴ Protokol om præjudiciel fortolkning ved De Europæiske Fællesskabers Domstol af konventionen om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser, EFT C 151 af 20.5.1997, s. 2.

⁵ Anden protokol til konventionen om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser, EFT C 221 af 19.7.1997, s. 12.

2.1. *Strafbare handlinger*

Svig, der skader EF's finansielle interesser (BFI-konventionens artikel 1 og 2)

For så vidt angår svig, der påvirker EF's finansielle udgifter, er der gjort betydelige fremskridt i retning af en tilfredsstillende, om end ikke fuldstændig overholdelse siden den første rapport. Imidlertid anmoder Belgien, Italien, Letland, Litauen, Luxembourg og Østrig stadig om yderligere hensigtserklæringer, som ikke er indeholdt i artikel 1, stk. 1, litra a). I Frankrig synes svig i form af manglende indberetning af en oplysning ved tilsidesættelse af en specifik oplysningspligt kun at blive straffet i særlige sager, mens Ungarn og Estland ikke dækker alle udgifter, når det drejer sig om uretmæssig anvendelse af midler. I begge tilfælde er retsforfølgelsen gjort mere vanskelig end den standard, der er fastlagt i artikel 1, stk. 1, litra a).

Med hensyn til svig, der påvirker EF's indtægter, forekommer straffen for visse former for skattemæssig svig i Belgien hverken at stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen eller at have en afskrækkende virkning, idet der ikke er en tilstrækkelig grad af frihedsberøvelse. I Litauen og Slovenien gælder der mindstegrænser for indtægtsrelaterede overtrædelser. Den lettiske lovgivning anmoder om yderligere hensigtserklæringer, der ikke er indeholdt i artikel 1, stk. 1, litra b).

Kommissionen vil indsamle yderligere oplysninger om medlemsstaternes overholdelse med hensyn til overtrædelser af reglerne om svig, som oprindeligt gjaldt for nationale tjenestemænd og som følge af sidestillingskravet skulle udvides til at omfatte EF-tjenestemænd.

Bestikkelse (artikel 2-5 i første protokol)

Generelt er gennemførelsen af bestemmelserne om aktiv og passiv bestikkelse godt fremskredet. I Tyskland er overholdelsen imidlertid kun formel, og gennemførelsen af sidestillingsprincippet er ikke tilfredsstillende, når det drejer sig om bestikkelse for lovlige handlinger, som kun straffes, hvis overtrædelsen er begået af en tysk tjenestemand. I Slovakiet kan fuld overholdelse afhænge af domstolens fortolkning af de relevante love.

Hvidvaskning af penge (artikel 2 i anden protokol)

Takket være de EF-retsakter, der findes på dette område, såsom direktiv 2005/60/EF⁶ er gennemførelsen med hensyn til hvidvaskning af penge generelt god. For tiden mangler svig, der påvirker EF's indtægter, *de facto* på listen over prædikatorbrydelsen for hvidvaskning af penge i Tyskland.

2.2. *Generelle strafferetlige begreber*

Virksomhedsleders strafferetlige ansvar (BFI-konventionens artikel 3)

---

⁶ EUT L 309 af 25.11.2005, s. 15.

Kommissionen bemærker, at de fleste medlemsstater ikke viser, at de har til hensigt at granske deres nationale systemer med hensyn til begrebet virksomhedslederens strafferetlige ansvar. Anvendelsesområdet for det strafferetlige ansvar for virksomhedsledere er fortsat uklart i Belgien, Danmark, Tyskland, Irland, Frankrig, Italien, Luxembourg, Østrig, Slovenien og Sverige, hvor de generelle regler om medvirken tages som et argument for, at der ikke er behov for specifikke regler.

Juridiske personers ansvar (artikel 3 og 4 i den anden protokol)

Bortset fra Luxembourg og Slovakiet har medlemsstaterne bestemmelser om juridiske personers ansvar. Spanien og Letland har imidlertid ingen bestemmelser om juridiske personers ansvar som et selvstændigt ansvar ved siden af fysiske personers ansvar. Med hensyn til Belgien, Danmark og Det Forenede Kongerige er det tvivlsomt, om de har regler om ansvar i de tilfælde, hvor manglende tilsyn eller kontrol har gjort det muligt at begå overtrædelsen, eller hvor overtrædelsen er begået af en underordnet. Den seneste tids praksis i Tyskland giver anledning til tvivl om, hvorvidt de straffesanktioner, der anvendes over for juridiske personer, er effektive, står i rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning.

Konfiskation (artikel 5 i anden protokol)

Bortset fra Letland, som ikke har nogen bestemmelser om beslaglæggelse, konfiskation eller fratagelse af de instrumenter, hvorved overtrædelsen begås, er der opnået positive resultater.

2.3. *Elementer i relation til den strafferetlige procedure*

Straffemyndighed (artikel 4 i BFI-konventionen og artikel 6 i første protokol)

Alle medlemsstaterne har fastsat generelle bestemmelser om straffemyndighed baseret på territorialprincippet for så vidt angår svig, bestikkelse og hvidvaskning af penge. Nogle medlemsstater overholder reglerne, fordi de har udøvet deres ret til i henhold til BFI-instrumenterne at tage forbehold over for reglerne om straffemyndighed. De irske straffemyndighedsregler om den passive person dækker ikke passiv korruption, mens de lettiske og slovenske regler om straffemyndighed i forhold til hovedkvarterer på deres territorier er begrænset til personer, der bor i landet.

2.4. *Generel vurdering*

Harmoniseringsmålet med BFI-instrumenterne er stadig ikke nået i fuldt omfang for alle 27 medlemsstater, hverken formelt eller materielt.

Kommissionen beklager, at den anden protokol på grund af manglende ratificering fra Italiens side stadig ikke er trådt i kraft, og at ratificeringen af medlemsstater, der blev medlemmer af EU den 1. maj 2004 stadig ikke er afsluttet. *De facto* skaber det nuværende beskyttelsessystem, der er baseret på konventioner, en situation med flere hastigheder. Den fører til en blanding af forskellige retlige situationer med hensyn til BFI-instrumenternes bindende virkning i de enkelte medlemsstaters interne retsorden. Formelt skaber denne situation ikke den ønskede effektive og afskrækkende strafferetlige beskyttelse.

Ud fra synsvinkelen materiel overholdelse konkluderer Kommissionens analyse, at fem af medlemsstaterne, som har ratificeret BFI-instrumenterne, nu synes at have truffet alle foranstaltninger, der er nødvendige for på tilfredsstillende måde at være i overensstemmelse med BFI-instrumenterne. Imidlertid er der stadig mulighed for lakuner i den gældende lovgivning inden for EU, hvilket gør det muligt, at overtrædelser forbliver ustraffede. De regler, der er fastlagt i BFI-instrumenterne, kan ikke betragtes særskilt, eftersom manglende gennemførelse af en artikel også har afsmittende virkninger på bestemmelser, som isoleret set er i overensstemmelse med BFI-instrumenterne.

Behovet for et direktiv om strafferetlig beskyttelse af Fællesskabernes finansielle interesser⁷ består fortsat. BFI-instrumenterne, der er baseret på Maastricht-traktaten, er ikke et fyldestgørende svar på det specifikke behov for strafferetlig beskyttelse af EF's finansielle interesser. Ikke blot gælder mange af grundene til at fremsætte et forslag om et direktiv om strafferetlig beskyttelse af EF's finansielle interesser stadig, men Kommissionen vil også foretage en nærmere undersøgelse af de mulige tilgange, der er åbnet mulighed for i kraft af reformen af EU/EF-traktaten.

3. KONKLUSIONER

3.1. *Generelle konklusioner*

I betragtning af, at den formelle overholdelse endnu ikke er opnået, anmoder Kommissionen indtrængende de medlemsstater, som mere end ti år efter vedtagelsen af det sidste af BFI-instrumenterne og mere end tre år efter tiltrædelsen stadig ikke har gjort det (Tjekkiet, Ungarn, Malta og Polen sammen med Estland, for så vidt angår protokollen om EF-Domstolen og Italien for den anden protokols vedkommende), om at ratificere alle BFI-instrumenterne hurtigst muligt.

Med hensyn til den materielle overholdelse kræver manglende evne til at nå harmoniseringsmålsætningen en yderligere indsats i retning af vedtagelse af en fælles holdning i Rådet om det ændrede forslag til direktiv om strafferetlig beskyttelse af Fællesskabernes finansielle interesser, ligesom medlemsstaterne skal anmodes om at genoverveje de forbehold, som de tog, da de ratificerede BFI-instrumenterne.

Alle medlemsstaterne opfordres til at øge deres bestræbelser på at styrke deres nationale straffelovgivning for at beskytte Fællesskabernes finansielle interesser, især ved at rette op på de mangler, der er identificeret i denne rapport. Desuden opfordres de medlemsstater, der anses for ikke at have givet tilstrækkelige oplysninger, til at gøre dette.

Samtidig må der foretages en sontring mellem de medlemsstater (EU-15), som allerede var omfattet af den første rapport, og de relevante strafferetlige bestemmelser i de tolv "nye" medlemsstater, hvor ti blev medlem af EU den 1. maj 2004 og to den 1. januar 2007, eftersom BFI-instrumenterne kun er trådt i kraft i nogle af dem.

---

⁷ KOM(2001) 272 endelig, ændret ved KOM(2002) 577 endelig af 16.10.2002.

3.2. *Opfølgning af anbefalingerne i den første rapport for EU-15-medlemsstaterne*

Rådet, Europa-Parlamentet og Kommissionen har gentagne gange opfordret medlemsstaterne til at ratificere den anden protokol hurtigst muligt⁸. I 2006 henvendte Kommissionen sig til Italien som det eneste EU-15-land, der endnu ikke har ratificeret den anden protokol. På grund af den manglende ratificering hindrer Italien indirekte fuldendelsen af de retlige rammer, der blev etableret med BFI-instrumenterne, ikke blot med hensyn til juridiske personers ansvar, men også med hensyn til bestemmelserne om udveksling af oplysninger. Solidaritets- og koordineringsforpligtelserne i henhold til artikel 10 og især artikel 280 i traktaten skulle være et middel til at klare en situation, hvor en medlemsstat bremser ikrafttrædelsen af et enstemmigt vedtaget retligt instrument i hele Fællesskabet, hvis dette instrument er en nødvendig foranstaltning, der bidrager til mål, der også kræves nået i henhold til EF-traktaten. Dette er især tilfældet for den anden protokol, som Rådet betragtede som *"nødvendig, ... for at forbedre effektiviteten af den strafferetlige beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser"*⁹.

I den første rapport blev medlemsstaterne anmodet om at øge deres bestræbelser på at styrke deres nationale straffelovgivning og behandle målsætningen om fuld anvendelse af BFI-instrumenterne som en prioritet. Kommissionen mener, at straffelovgivningen i følgende EU-15-medlemsstater stadig udviser alvorlige mangler i gennemførelsen af de øvrige BFI-instrumenter:

- (1) Belgien, eftersom den belgiske straffelov ikke fuldt ud er i overensstemmelse med definitionen af svig, da denne kræver det yderligere subjektive element, at den, der begår overtrædelsen, skal være udtrykkeligt vidende ("*sciemment*") om, at han/hun ikke har ret til støtten
- (2) Tyskland, fordi landet stadig ikke har opfyldt kravene om overholdelse af sidestillingsprincippet for korruptionsovertrædelser, eftersom bestikkelse for lovlige handlinger kun straffes, hvis de begås af en tysk national embedsmand, ikke af personale i Det Europæiske Fællesskab eller af en embedsmand i en anden medlemsstat
- (3) Frankrig, fordi landet ikke straffer svig i form af manglende fremlæggelse af oplysninger
- (4) Irland, hvis straffemyndighedsregler om passive personer ikke dækker passiv korruption
- (5) Italien, hvor straffesanktionerne i gennemførelsesbestemmelserne er utilstrækkelige, fordi de hverken er afskrækkende eller står i rimelig forhold til overtrædelsen

---

⁸ For eksempel: Resolution om en samlet EU-politik mod korruption, vedtaget af Rådet (retlige og indre anliggender) den 14. april 2005 (rådsdokument 6902/05, 6901/2/05); Europa-Parlamentets beslutning om forslag til beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser og bekæmpelse af svig (EUT C 124 E af 15.5.2006, s. 232, stk. 41); Kommissionens rapport til Europa-Parlamentet og Rådet – Beskyttelse af Fællesskabernes finansielle interesser, KOM(2006) 378 endelig.

⁹ Betragtning i Rådets retsakt af 26. juli 1995 om udarbejdelse af konventionen om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser, EFT C 316 af 27.11.1995, s. 48.

- (6) Luxembourg, fordi der for svig kræves det yderligere subjektive element, at der bevidst ("*sciemment*") skal være fremsat en falsk erklæring
- (7) I Østrig, hvis straffelov der for svig kræves bevis for et yderligere subjektivt berigelseselement ("*Bereicherungsvorsatz*").

Kommissionen vil henvende sig til disse syv medlemsstater for at indhente deres synspunkter vedrørende de påståede mangler. Skulle disse kontakter afsløre divergerende holdninger med hensyn til anvendelsen af de relevante bestemmelser i BFI-instrumenterne, vil det kunne være hensigtsmæssigt at indlede procedurerne i henhold til BFI-konventionens artikel 8.

3.3. *Anbefalinger til de medlemsstater, der blev medlem af Unionen den 1. maj 2004 eller den 1. januar 2007*

De medlemsstater, der blev medlemmer af EU den 1. maj 2004 eller den 1. januar 2007 opfordres til at opfylde deres forpligtelser i henhold til tiltrædelsestraktaterne. Følgelig bør Tjekkiet, Ungarn, Malta og Polen sammen med Estland, for så vidt angår protokollen om EF-Domstolen, snarest muligt tiltræde de BFI-instrumenter, som de endnu ikke har tiltrådt.

4. YDERLIGERE FORANSTALTNINGER

4.1. *Sikring af ratificeringen*

Kommissionen vil sende et brev med en opfordring til Italien om at afslutte ratificeringen af den anden protokol. Kommissionen vil også henvende sig til de medlemsstater, der stadig ikke har ratificeret BFI-instrumenterne (Tjekkiet, Ungarn, Malta og Polen plus Estland, for så vidt angår protokollen om EF-Domstolen), hvis der kommer yderligere urimelige forsinkelser i ratificeringen.

4.2. *Sikring af gennemførelsen*

Kommissionen vil opfordre følgende medlemsstater til at fremsætte deres synspunkter om anvendelsen af de bestemmelser i BFI-instrumenterne, som de endnu ikke har gennemført fuldt ud:

- (1) Frankrig, Belgien, Luxembourg, og Østrig for ikke fuldt ud at have gennemført artikel 1, stk. 1, litra a), i BFI-konventionen
- (2) Tyskland for ikke fuldt ud at have gennemført artikel 2 og 3, sammenholdt med artikel 4, i første protokol
- (3) Italien for ikke at have gennemført artikel 1, stk. 1, sammenholdt med artikel 2, i BFI-konventionen
- (4) Irland for ikke at have gennemført artikel 6, stk. 1, litra c), i første protokol.

På grundlag af disse synspunkter vil Kommissionen overveje at indlede procedurerne i henhold til artikel 8 i BFI-konventionen og første protokol i EU-traktatens artikel 35, stk. 7.

Desuden opfordres de medlemsstater, der anses for ikke at have givet fyldestgørende oplysninger (Belgien, Tjekkiet, Danmark, Tyskland, Irland, Frankrig, Italien, Luxembourg, Ungarn, Malta, Østrig, Polen, Slovenien, Sverige og Det Forenede Kongerige) til at gøre dette med henblik på en tredje rapport, som Kommissionen agter at forelægge, når ovennævnte procedurer har givet praktiske resultater.

ANNEX - Overview of transposition

I = no/insufficient information; N = not transposed; P = partly transposed; T = fully transposed

Nyr = not yet ratified (for the EU-15). Nya = not yet acceded (for the Member States which joined the EU on or after 1 May 2004)

Member State (EU-15 in bold)	Article 1 of the Convention (expenditure fraud)	Article 1 of the Convention (resource fraud)	Articles 2 and 3 of the 1st Protocol (corruption)	Article 2 of the 2nd Protocol (money laundering) NOT YET IN FORCE	Article 3 of the Convention (criminal liability of heads of businesses)	Articles 3 and 4 of the 2nd Protocol (liability of legal persons) NOT YET IN FORCE	Article 5 of the 2nd Protocol (confiscation) NOT YET IN FORCE	Article 4 of the Convention (jurisdiction for fraud)	Article 6 of the 1st Protocol (jurisdiction for corruption)
BE	N (requires specific knowledge of the offence)	N (no effective, proportionate and dissuasive penalties)	T	T	I (lack of case law)	N (liability for lack of supervision)	T	N (jurisdiction for some categories of participation in fraud or money laundering committed abroad)	T
BG	T	T	T	Nya (T)	T	Nya (T)	Nya (T)	T	T

Overview of transposition

Member State (EU-15 in bold)	Article 1 of the Convention (expenditure fraud)	Article 1 of the Convention (resource fraud)	Articles 2 and 3 of the 1st Protocol (corruption)	Article 2 of the 2nd Protocol (money laundering) NOT YET IN FORCE	Article 3 of the Convention (criminal liability of heads of businesses)	Articles 3 and 4 of the 2nd Protocol (liability of legal persons) NOT YET IN FORCE	Article 5 of the 2nd Protocol (confiscation) NOT YET IN FORCE	Article 4 of the Convention (jurisdiction for fraud)	Article 6 of the 1st Protocol (jurisdiction for corruption)
CZ	Nya (N, requires severely distorted information)	Nya (N, requires severely distorted information)	Nya (T)	Nya (T)	Nya (I, lack of case law)	Nya (N, no provision for liability of legal persons)	Nya (T)	Nya (T)	Nya (I, depends on declaration)
DK	T	T	T	T	I (lack of case law)	N (liability for lack of supervision)	T	T	T
DE	P (subsidiary offence requires enrichment)	T	N (no full assimilation with national officials)	N (resource fraud is <i>de facto</i> no predicate offence)	I (lack of case law)	T	T	T	T

Overview of transposition

Member State (EU-15 in bold)	Article 1 of the Convention (expenditure fraud)	Article 1 of the Convention (resource fraud)	Articles 2 and 3 of the 1st Protocol (corruption)	Article 2 of the 2nd Protocol (money laundering) NOT YET IN FORCE	Article 3 of the Convention (criminal liability of heads of businesses)	Articles 3 and 4 of the 2nd Protocol (liability of legal persons) NOT YET IN FORCE	Article 5 of the 2nd Protocol (confiscation) NOT YET IN FORCE	Article 4 of the Convention (jurisdiction for fraud)	Article 6 of the 1st Protocol (jurisdiction for corruption)
IE	T	T	T	T	I (lack of case law)	N (liability for lack of supervision)	T	T	N (passive personality principle for active corruption only)
EE	N (subsidiary offence requires deception; misapplication of funds does not cover all expenditure)	T	T	T	T	T	T	T	P (depends on application of double criminality)
EL	T	T	T	T	T	T	T	T	T

Overview of transposition

Member State (EU-15 in bold)	Article 1 of the Convention (expenditure fraud)	Article 1 of the Convention (resource fraud)	Articles 2 and 3 of the 1st Protocol (corruption)	Article 2 of the 2nd Protocol (money laundering) NOT YET IN FORCE	Article 3 of the Convention (criminal liability of heads of businesses)	Articles 3 and 4 of the 2nd Protocol (liability of legal persons) NOT YET IN FORCE	Article 5 of the 2nd Protocol (confiscation) NOT YET IN FORCE	Article 4 of the Convention (jurisdiction for fraud)	Article 6 of the 1st Protocol (jurisdiction for corruption)
ES	T	T	T	T	T	N (subsidiary liability of legal persons)	T	T	T
FR	N (no rules on non-disclosure)	T	T	T	I (lack of case law)	T	T	I (lack of case law)	T
IT	N (no effective, proportionate and dissuasive penalties; requires enrichment)	T	T	Nyr (T)	I (lack of case law)	Nyr (T)	Nyr (N, value confiscation for money laundering)	N (additional procedural barriers)	T

Overview of transposition

Member State (EU-15 in bold)	Article 1 of the Convention (expenditure fraud)	Article 1 of the Convention (resource fraud)	Articles 2 and 3 of the 1st Protocol (corruption)	Article 2 of the 2nd Protocol (money laundering) NOT YET IN FORCE	Article 3 of the Convention (criminal liability of heads of businesses)	Articles 3 and 4 of the 2nd Protocol (liability of legal persons) NOT YET IN FORCE	Article 5 of the 2nd Protocol (confiscation) NOT YET IN FORCE	Article 4 of the Convention (jurisdiction for fraud)	Article 6 of the 1st Protocol (jurisdiction for corruption)
CY	T	T	T	T	T	T	T	T	T
LV	N (requires specific knowledge of the offence)	N (requires specific knowledge of the offence)	T	T	T	N (subsidiary liability of legal persons)	N (no confiscation of instruments)	T	N (offender has to be a resident)
LT	N (requires specific knowledge of the offence)	N (no punishment for small amounts)	T	T	T	T	T	T	T
LU	N (requires specific knowledge of the offence)	T	T	T	I (lack of case law)	N (no liability of legal persons)	T	T	T

Overview of transposition

Member State (EU-15 in bold)	Article 1 of the Convention (expenditure fraud)	Article 1 of the Convention (resource fraud)	Articles 2 and 3 of the 1st Protocol (corruption)	Article 2 of the 2nd Protocol (money laundering) NOT YET IN FORCE	Article 3 of the Convention (criminal liability of heads of businesses)	Articles 3 and 4 of the 2nd Protocol (liability of legal persons) NOT YET IN FORCE	Article 5 of the 2nd Protocol (confiscation) NOT YET IN FORCE	Article 4 of the Convention (jurisdiction for fraud)	Article 6 of the 1st Protocol (jurisdiction for corruption)
HU	Nya (I, definition of “assistance”)	Nya (I, definition of “payments”)	Nya (T)	Nya (T)	Nya (P, limited to fraud)	Nya (N, subsidiary liability of legal persons)	Nya (T)	Nya (T)	Nya (I, depends on declaration)
MT	Nya (T)	Nya (T)	Nya (T)	Nya (T)	Nya (I, lack of case law)	Nya (P, no liability for fiscal offences)	Nya (T)	Nya (T)	Nya (I, depends on declaration)
NL	T	T	T	T	T	T	T	T	T
AT	N (requires enrichment)	T	T	T	I (lack of case law)	T	T	I (lack of case law)	T

Overview of transposition

Member State (EU-15 in bold)	Article 1 of the Convention (expenditure fraud)	Article 1 of the Convention (resource fraud)	Articles 2 and 3 of the 1st Protocol (corruption)	Article 2 of the 2nd Protocol (money laundering) NOT YET IN FORCE	Article 3 of the Convention (criminal liability of heads of businesses)	Articles 3 and 4 of the 2nd Protocol (liability of legal persons) NOT YET IN FORCE	Article 5 of the 2nd Protocol (confiscation) NOT YET IN FORCE	Article 4 of the Convention (jurisdiction for fraud)	Article 6 of the 1st Protocol (jurisdiction for corruption)
PL	Nya (P, requires enrichment)	Nya (T)	Nya (T)	Nya (T)	Nya (I, lack of case law)	Nya (T)	Nya (T)	Nya (T)	Nya (I, depends on declaration)
PT	P (definition of grants)	T	T	T	T	T	T	T	T
RO	T	T	T	Nya (T)	I, lack of case law	Nya (I, lack of information on liability for lack of supervision)	Nya (N, lack of value confiscation for money laundering)	T	T
SI	T	N (no punishment for small amounts)	T	T	I (lack of case law)	T	T	T	N (offender has to be a resident)

Overview of transposition

Member State (EU-15 in bold)	Article 1 of the Convention (expenditure fraud)	Article 1 of the Convention (resource fraud)	Articles 2 and 3 of the 1st Protocol (corruption)	Article 2 of the 2nd Protocol (money laundering) NOT YET IN FORCE	Article 3 of the Convention (criminal liability of heads of businesses)	Articles 3 and 4 of the 2nd Protocol (liability of legal persons) NOT YET IN FORCE	Article 5 of the 2nd Protocol (confiscation) NOT YET IN FORCE	Article 4 of the Convention (jurisdiction for fraud)	Article 6 of the 1st Protocol (jurisdiction for corruption)
SK	T	T	I (lack of case law)	T	P (limited to fraud)	N (no liability of legal persons)	T	T	T
FI	P (definition of grants)	T	T	T	T	T	T	T	T
SE	P (subsidiary offence requires enrichment)	T	T	T	I (lack of case law)	T	T	T	P (depends on application of double criminality)

Overview of transposition

Member State (EU-15 in bold)	Article 1 of the Convention (expenditure fraud)	Article 1 of the Convention (resource fraud)	Articles 2 and 3 of the 1st Protocol (corruption)	Article 2 of the 2nd Protocol (money laundering) NOT YET IN FORCE	Article 3 of the Convention (criminal liability of heads of businesses)	Articles 3 and 4 of the 2nd Protocol (liability of legal persons) NOT YET IN FORCE	Article 5 of the 2nd Protocol (confiscation) NOT YET IN FORCE	Article 4 of the Convention (jurisdiction for fraud)	Article 6 of the 1st Protocol (jurisdiction for corruption)
UK	T (England & Wales and Northern Ireland) I (Scotland)	T (England & Wales and Northern Ireland) I (Scotland)	T	T	T	N (criminal liability for lack of supervision)	T	T	T